

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku H. J.
przy uczestnictwie J. J.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 października 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 19 września 2017 r., sygn. akt III Ca (...), III Ca (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. zasądza od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczynie kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 września 2017 r. Sąd Okręgowy w G. zmienił – na skutek apelacji wnioskodawczynie H. J. i apelacji uczestnika postępowania J. J. – postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 listopada 2016 r. w sprawie o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej. Zmiana polegała na tym, że Sąd Okręgowy na nowo ustalił skład majątku wspólnego, orzekł o jego podziale i wyrównaniu udziałów (pkt I) oraz ustalił nową wartość nakładów wnioskodawczynie z majątku osobistego na majątek wspólny na kwotę 157 580,68 zł (pkt III.1) i zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kwotę 83 201,18 zł tytułem zwrotu nakładów (pkt III.2).

Skargę kasacyjną od postanowienia z dnia 19 września 2017 r. wniósł uczestnik J. J. Zaskarżył to postanowienie w części ustalającej wartość nakładów wnioskodawczynie z majątku osobistego na majątek wspólny na kwotę 157 580,68 zł (pkt III.1) oraz zasądzającej od niego na rzecz wnioskodawczynie kwotę 83 201,18 zł tytułem zwrotu nakładów (pkt III.2). Wniósł o zmianę postanowienia z dnia 19 września 2017 r. w zaskarżonej części i ustalenie, że wartość nakładów wnioskodawczynie z majątku osobistego na majątek wspólny wynosiła 8 875,68 zł, oraz obniżenie zasądzonej od niego na rzecz wnioskodawczynie kwoty tytułem zwrotu nakładów do wysokości 8 875,68 zł, ewentualnie o uchylenie tego postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Na wezwanie Sądu Okręgowego skarżący wskazał kwotę 231 906,18 zł jako wartość przedmiotu zaskarżenia, wyjaśniając, że stanowi ona sumę kwoty nakładów ustaloną przez Sąd Okręgowy w kwocie 157 580,68 zł i kwoty zasądzonej od niego przez ten Sąd na rzecz wnioskodawczynie tytułem ich zwrotu w wysokości 83 201,18 zł, pomniejszoną o kwotę 8 875,68 zł, stanowiącą wartość uznanych przez niego nakładów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 2 k.p.c., w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150 000 zł.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że w sprawach działowych (dział spadku, podział majątku wspólnego małżonków, zniesienie współwłasności), w razie zaskarżenia orzeczenia co do istoty sprawy, wartość przedmiotu zaskarżenia wyznacza nie wartość całego dzielonego majątku, ale wartość konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego dotyczy środek odwoławczy. Z reguły nie może przekraczać wartości udziału przysługującemu skarżącemu uczestnikowi, chyba że podważa on zasadę podziału, objęcie lub nieobjęcie orzeczeniem poszczególnych rzeczy lub praw albo rozliczenie nakładów, gdyż wówczas wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa niż wartość jego udziału. Wskazana przez skarżącego w skardze

kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest wiążąca dla sądu drugiej instancji ani dla Sądu Najwyższego i podlega weryfikacji na podstawie akt sprawy, z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC 2004, Nr 4, poz. 60, z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 239/14, nie publ., z dnia 13 marca 2015 r., III CZ 13/15, nie publ., z dnia 18 marca 2015 r., III CSK 419/14, nie publ., z dnia 19 czerwca 2015 r., IV CZ 16/15, nie publ., z dnia 6 listopada 2015 r., II CZ 76/15, nie publ., z dnia 13 stycznia 2017 r., III CZ 61/16, nie publ., z dnia 26 października 2017 r., II CZ 64/17, nie publ.).

W niniejszej sprawie za wartość przedmiotu zaskarżenia należy uznać nie – jak chce skarżący – sumę wartości nakładów wnioskodawczynie z majątku osobistego na majątek odrębny oraz kwoty zasądzonej na jej rzecz od skarżącego tytułem ich zwrotu, pomniejszoną o wartość nakładów, którą uznał uczestnik, lecz tylko różnicę między kwotą zasądzoną od uczestnika tytułem zwrotu nakładów w zaskarżonym postanowieniu, tj. kwotą 83 201,18 zł, a kwotą, którą jest on gotów zapłacić z tego tytułu, tj. kwotą 8 875,68 zł, czyli kwotę 74 325,50 zł. Wskazana różnica wyznacza wartość interesu majątkowego, którego ochrony domaga się skarżący, gdyż zmierza on do obniżenia zasądzonej od niego kwoty zwrotu nakładów o 74 325,50 zł. Kwota ta jest niższa od 150 000 zł.

Próg 150 000 zł nie zostałby osiągnięty także wtedy, gdyby uznać, że wartość przedmiotu zaskarżenia powinna odpowiadać różnicy między wartością nakładów ustaloną przez Sąd Okręgowy, tj. kwotą 157 580,68 zł, a wartością nakładów uznaną przez skarżącego, tj. kwotą 8 875,68 zł. Różnica ta wynosi bowiem 148 705 zł.

Wobec tego, że wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie jest mniejsza niż 150 000 zł, skarga kasacyjna jest niedopuszczalna (art. 519¹ § 2 k.p.c.) i podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 2 i 3 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 i art. 98 § 3 w związku z art. 13 § 2 oraz art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c.

aj